

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău (sediul Centru)

Judecătorul: L. Barbaros,

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău

Judecători: N. Budăi, I. Muruianu, V. Efros,

ÎNCHEIERE

14 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,

judecătorul

judecători

Svetlana Filincova,

Nicolae Craiu,

Dumitru Visternicean,

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Ursu Grigore, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2017,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ursu Grigore împotriva lui Ursu Anastasia cu privire la desfacerea căsătoriei și stabilirea domiciliului copilului minor și cererea reconvențională înaintată de Ursu Anastasia împotriva lui Ursu Grigore privind desfacerea căsătoriei și stabilirea domiciliului copilului minor,

C O N S T A T Ă :

La 20 iunie 2016, Ursu Grigore a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui Ursu Anastasia cu privire la desfacerea căsătoriei încheiate la 23 aprilie 2010 la Oficiul Stării Civile Centru, municipiul Chișinău și trecută în registrul actelor de stare civilă cu nr.XXXXXXX și stabilirea domiciliului copilului minor, XXXXXX, a.n.XXXXXXX cu Ursu Grigore.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul a indicat, că viața în comun cu pârâta a eșuat, nu mai locuiesc împreună mai mult de 6 luni și nu duc gospodărie comună.

Menționează că după întreruperea relațiilor de căsnicie, fiica XXXXXX domiciliază cu el, unde îi sunt asigurate toate condițiile necesare pentru creșterea și dezvoltarea normală fizică și morală.

A mai menționat că dispune de domiciliu permanent în mun. Chișinău, este angajat oficial în câmpul muncii. Dat fiind faptul că după întreruperea relațiilor

familiale fiica a rămas să locuiască de facto cu el, consideră că pârâta nu va fi contra ca după desfacerea căsătoriei să rămână cu el.

Solicită reclamantul, admiterea integrală a cererii de chemare în judecată, desfacerea căsătoriei înregistrată între Ursu Grigore și Ursu Anastasia la 23 aprilie 2010 la Oficiul Stării Civile Centru, municipiul Chișinău și trecută în registrul actelor de stare civilă cu nr. XXXXXX și stabilirea domiciliului copilului minor, XXXXXX, a.n. XXXXXX cu Ursu Grigore.

La 26 iulie 2016, Ursu Anastasia prin intermediul reprezentantului său, avocatul Jereghi Anatolie a înaintat cerere reconvențională prin care a solicitat admiterea cererii reconvenționale, desfacerea căsătoriei încheiate între Ursu Grigore și Ursu Anastasia la 23 aprilie 2010 la Oficiul Stării Civile Centru, municipiul Chișinău și trecută în registrul actelor de stare civilă cu nr. XXXXXX, stabilirea domiciliului copilului minor, XXXXXX, a.n. XXXXXX cu Ursu Anastasia și încasarea de la Ursu Grigore cheltuielile de judecată compuse din taxa de stat și cheltuieli de asistență juridică.

În motivarea cererii reconvenționale Ursu Anastasia a indicat că familia nu mai poate fi păstrată din cauza neînțelegerilor și certurilor dese. A comunicat Ursu Anastasia că a fost maltrată fizic de către Ursu Grigore și psihic de către părinții acestuia, fapte care au determinat-o să plece din casa lor și de atunci nu a mai avut posibilitatea să aibă grijă de copilul lor, deoarece i se creau impedimente din partea soțului și părinților acestuia, din ce considerente a fost nevoită să se adreseze la organele de tutelă și protecția drepturilor copilului, dar fără rezultat.

Menționează Ursu Anastasia că are toate condițiile necesare pentru creșterea, întreținerea și educarea copilului, deoarece este angajată în câmpul muncii oficial.

Consideră că, copilul nu poate locui cu tatăl său, deoarece acesta duce un mod de viață antisocial, prin abuz de alcool, fapt pentru care a fost documentat.

Solicită Ursu Anastasia admiterea cererii reconvenționale, desfacerea căsătoriei încheiate între Ursu Grigore și Ursu Anastasia la 23 aprilie 2010 la Oficiul Stării Civile Centru, municipiul Chișinău și trecută în registrul actelor de stare civilă cu nr. XXXXXX, stabilirea domiciliului copilului minor, XXXXXX, a.n. XXXXXX cu Ursu Anastasia și încasarea de la Ursu Grigore cheltuielile de judecată compuse din taxa de stat și cheltuieli de asistență juridică.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău (sediul Centru) din 08 iunie 2017, s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de Ursu Grigore împotriva lui Ursu Anastasia și cererea de chemare în judecată înaintată de Ursu Anastasia împotriva lui Ursu Grigore cu privire la desfacerea căsătoriei, a fost desfăcută căsătoria dintre Ursu Grigore și Ursu Anastasia înregistrată la 23 aprilie 2010 la Oficiul Stării Civile Centru, municipiul Chișinău și trecută în registrul actelor de stare civilă cu nr. XXXXXX, s-a admis cererea înaintată de Ursu Grigore împotriva lui Ursu Anastasia în partea ce ține de stabilirea domiciliului copilului minor și s-a stabilit domiciliul copilului minor, XXXXXX născută la XXXXXX

cu tata Ursu Grigore, s-a respins cererea reconvențională înaintată de Ursu Anastasia în partea ce ține de stabilirea domiciliului copilului minor, s-a încasat la eliberarea adevărului de desfacere a căsătoriei de la fiecare dintre părți, taxa de stat în mărime de 500 % din unitatea convențională stabilită în Republica Moldova.

În susținerea soluției date, instanța de fond a reținut că părțile nu mai duc gospodărie comună mai mult de 6 luni și nici unul din ei nu a solicitat termen de împăcare.

Instanța a considerat necesar de a stabili domiciliul copilului minor, XXXXXX, cu tatăl, Ursu Grigore, deoarece acesta după separarea soților a rămas să domicilieze cu tatăl.

Mai mult ca atât, constată instanța că deși ambii părinți dispun de condiții pentru creșterea și dezvoltarea copilului, ambii sunt încadrați în câmpul muncii, cea mai mare grijă de copil o poartă tatăl acestuia, Ursu Grigore, cu atât mai mult și din Avizul –Concluzie prezentat de Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului s-a stabilit că copilul minor, XXXXXX este mai mult atașată de tatăl ei decât de mama, astfel avantajul prevalând în favoarea acestuia.

La 26 iunie 2017, nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, Ursu Anastasia prin intermediul reprezentantului său, avocatul Jereghi Anatolie a depus cererea de apel împotriva hotărârii Judecătoria Chișinău (sediul Centru) din 08 iunie 2017 solicitând, admiterea apelului cu casarea parțială a hotărârii instanței de fond.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2017 s-a admis cererea de apel declarată de avocatul Anatolie Jereghi, în interesele lui Ursu Anastasia.(f.d.155-161)

S-a casat hotărârea judecătoria Chișinău (sediul Centru) din 08 iunie 2017 în partea admiterii acțiunii inițiale și respingerii cererii reconvenționale înaintată de Ursu Anastasia, cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor, iar în această parte s-a pronunțat o hotărâre nouă prin care s-a stabilit locul de domiciliu al copilului minor, XXXXXX a.n.XXXXXX, cu mama – Ursu Anastasia.

În susținerea soluției date, Curtea de Apel a reieșit din Avizul Direcției pentru Protecția Drepturilor Copilului sec. Botanica și ancheta socială de examinare a condițiilor sociale și de trai din care se deduce că ambii părinți a copilului minor XXXXXX, dețin condiții necesare pentru creșterea și dezvoltarea copilului minor și că ambii părinți sunt încadrați în câmpul muncii, totodată ținând cont că interesul copilului prevalează asupra intereselor părinților, instanța de apel a ajuns la concluzia de a stabili domiciliu copilului minor, XXXXXX cu mama – Ursu Anastasia.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 27 decembrie 2017 Ursu Grigore a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2017, cu menținerea

în vigoare a hotărârii Judecătorei Chișinău (sediul Centru) din 08 iunie 2017. (f.d.167-171).

În susținerea recursului recurentul a indicat, că instanța de apel nu a examinat obiectiv și elucidat pe deplin toate probele pertinente și concludente care au importanță nemijlocită pentru soluționarea obiectivă a litigiului, nu a studiat profund esența problemei, aplicând eronat normele materiale, procedurale și internaționale.

Susține că, instanța de fond corect a constatat că la ambii părinți sunt condiții sociale necesare pentru creșterea copilului minor, însă în baza soluției adoptate pe marginea stabilirii domiciliului copilului minor cu tatăl, Ursu Grigore, instanța a pus în primul rând interesele superioare ale copilului.

Mai menționează că, problema copilului a fost examinată la Comisia pentru protecția drepturilor copilului, din care face parte și un psiholog pentru copii. Copilul fiind supus testării de către psiholog, care ca specialist a făcut o concluzie referitor la atașamentul copilului față de părinți și a ajuns la concluzia că copilul este mai mult atașat de tatăl ei, Ursu Grigore, decât de mama sa, Ursu Anastasia.

Mai indică Ursu Grigore că după întreruperea relațiilor de căsnicie cu mama copilului, Ursu Anastasia, ultima a lăsat copilul împreună cu el.

Menționează că aflându-se la întreținerea sa, copilul XXXXXX a frecventat până în luna septembrie 2017 instituția preșcolară nr.XXXXXX din mun. Chișinău, cheltuielile pentru care au fost suportate în exclusivitate doar de el, iar conform certificatelor medicale, starea copilul este satisfăcătoare.

Mai indică că, mamei, Ursu Anastasia niciodată nu i-au fost create impedimente de a comunica cu copilul, iar în cazul stabilirii domiciliului copilului minor cu intimata, nu există certitudinea că copilul va avea parte de aceleași condiții de trai, dezvoltare, participare la activități suplimentare ca sportul și dansul și că odată cu schimbarea domiciliului copilului, există riscul schimbării climatului moral-psihologic care a fost creat până acum și care este unul favorabil.

În conformitate cu art. 434 alin. 1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2017, în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Ursu Grigore în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea a altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens Completul reține, că sarcina instanței de recurs la aceasta etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justice și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la

justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 2 octombrie 2014), iar în concepția CEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyanyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Ursu Grigore, este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziilor instanței de apel, i-ar alegerile invocate în recurs nu indică încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei pentru declararea recursului admisibil.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Ursu Grigore, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Recursul, declarat de către Ursu Grigore, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecători

Nicolae Craiu

Dumitru Visternicean